55 (2007) 39

Drijfveren

EEA3 159-07

De derde Europese Oecumenische Assemblee (EEA3), van 4 tot en met 9 september in de Roemeense stad Sibiu, was niet alleen een bron van inspiratie. Zij leverde kerken en gelovigen ook het nodige huiswerk op. Het slotdocument, met de code 159-07 ook wel de 'boodschap van Sibiu' genoemd bevatte onder het motto 'het licht van Christus schijnt over allen' tien aanbevelingen. De komende weken becommentarieert Margriet Gosker, afgevaardigd naar Sibui namens de PKN de 'tien geboden van Sibiu'.

De eerste aanbeveling sluit naadloos aan bij het thema van de Assemblee en roept alle kerken en individuele gelovigen op om onze eigen missie - dat is de verkondiging van Christus, het Licht der wereld en onze Verlosser - met vernieuwde kracht uit te dragen. Het kon natuurlijk niet anders dan dat dit de eerste en belangrijkste aanbeveling zou zijn. Het is immers de kern van de opdracht, die we als christenen hebben gekregen en daarmee is terecht de toon gezet. De aanbeveling werd tijdens de Assemblee op een groot scherm visueel gemaakt door een landkaart met de spot op Sibiu en van daaruit schoten lichtstralen in alle windrichtingen. Tijdens een viering werden we als gedelegeerden verrast door een vier-windstrekengebed. Dat hield in, dat we onze gebeden eerst in noordwaartse, dan in oostwaartse, vervolgens in zuidwaartse en tenslotte in westwaartse richting uitspraken. We draaiden onszelf als het ware met de windrichting mee en zo symboliseerden we met onze eigen lichamen de uitgestrektheid van het Europese continent en de beweging van de Geest.

Vreugde

Tijdens de Assemblee waren er ook momenten, waarop ik zelf het licht van Christus en de vreugde van het geloof heb mogen ervaren. Bijvoorbeeld tijdens een gaaf gesprek met onze eigen PKN delegatie, waarbij we elkaar vertelden welke weg Jezus met ieder van ons persoonlijk was gegaan. Hele verschillende verhalen, maar allemaal gekenmerkt door dankbaarheid om wat ons in Christus is gegeven: licht, vreugde, houvast, geestkracht en in het leven tegen een stootje kunnen.
In de oosters-orthodoxe kathedraal was het de niet alleen de devotie en de sfeer van heiligheid die me boeiden, maar vooral ook de aanblik van twee gewone Roemeense mensen. Een oude moeder zat in het half donker, met een orthodox kruis stevig in haar hand geklemd, op een wankel zelf meegebracht stoeltje met naast haar een dochter, die haar liefdevol begeleidde. Ze straalden zoveel liefde uit, dat ik ze bijna een aureooltje had willen omleggen. Maar zoiets doet een rechtgeaarde protestant natuurlijk niet. Wel gaf hun aanblik me een enorme stimulans - zoals een goede preek dat ook doet - om er ondanks al je kleinmenselijke tekortkomingen toch steeds naar te blijven streven iets van het licht van Christus uit te stralen.

Taartjes

Die ervaring hielp me, toen ik tijdens de maaltijd een forsgebouwde Russische Pope een schotel met minstens twaalf taartjes naar binnen zag werken en ik sterk de neiging had de man hierop aan te spreken. Maar ja, ik ken geen Russisch. En gelukkig schoot het me op tijd te binnen, dat dit niet de manier was om een gesprek te openen met iemand, die je nog helemaal niet kent. Iets van het licht van Christus uitstralen in je dagelijkse omgang met mensen, dat is nog niet zo eenvoudig als het lijkt. Je moet het oefenen.
Wat ik echt gemist heb tijdens deze Assemblee was het bewustzijn, dat het Koninkrijk van God niet is gebouwd op onze goede christelijke bedoelingen. Als Europese christenen moeten we niet menen, dat we het licht van Christus over Europa zouden kunnen laten schijnen, wanneer we niet ruiterlijk erkennen dat we zelf ook bepaald deel uitmaken van de problemen, die we willen bestrijden. Klimaat. Milieu. Migratie. Bootvluchtelingen. Onszelf verrijken door goedkoop te produceren in lage lonenlanden, kinderarbeid, moderne slavernij, ongebreideld consumentisme etc. Dit besef -van zelf deel van het probleem te zijn - heeft in mijn beleving in de Assemblee nauwelijks een rol gespeeld en dat kan niet.

Margriet Gosker

Persoonlijk

GVB gaat door als Protestantse Vrouwenorganisatie

'We hebben weer een gezonde organisatie'

Een paar jaar geleden stond de Gereformeerde Vrouwenbond (GVB) voor de vraag: stoppen of doorgaan. Het werd doorgaan. Met een vernieuwde en gestroomlijnde organisatie viert de GVB 2 oktober zijn 70 jarig bestaan en wordt op dezelfde bijeenkomst omgedoopt tot Protestantse Vrouwenorganisatie. Een heftige tijd, blikt voorzitter Hetty van Weeghel-de Boer (62) terug op haar eerste jaar als voorzitter.

"Het belangrijkste is toch dat de vrouwen bij elkaar komen en met elkaar van gedachten wisselen".

Foto GVB

Het was een paar jaar geleden duidelijk voor het hoofdbestuur van de GVB: er moest wat veranderen, anders restte niets anders dan stoppen. "We hadden niet alleen te maken met een dalend ledental, het werd vooral steeds moeilijker voldoende kader te houden," verklaart Van Weeghel-de Boer. De bond nam een beleidsman in de arm en raadpleegde de leden en kwam tot een reorganisatie. In plaats van 11 provinciale afdelingen telt de GVB nu vijf regio's. De werkgroepen studie en toerusting zijn teruggebracht tot één werkgroep: toerusting, wat ook minder vrouwkracht vraagt. Ook werd de leden verteld dat echt niet elke plaatselijke groep hoeft te worden opgetuigd met een zwaar bestuur met voorzitter, secretaris en penningmeester. "Het belangrijkste is toch dat de vrouwen bij elkaar komen en met elkaar van gedachten wisselen over de thema's die we via ons blad *In Gesprek* aan de orde stellen. Want bij alle verandering blijven we ons bezinnen op Bijbel en persoonlijk geloof en blijven we ons inzetten voor een rechtvaardige en veelkleurige samenleving. Ze hoeven ook niet per se in een kerkzaaltje bijeen te komen. Als je met z'n achten bent kun je toch ook bij iemand thuis samenkomsten houden?"
De leden werden zeer nauw betrokken bij alle wijzigingen, inclusief de nieuwe naam en aanpassing van de statuten. "Het was een zware taak. Heel heftig. Ik reisde het hele land door en vergaderde heel veel. Veel klusjes deed ik ertussendoor. Ik denk dat het me al gauw twee dagen in de week kostte. Maar zulk werk ligt me wel. Ik ben van huis uit een onderwijsmens, leidde de basiscatechese in de kerk, was voorzitter bij de kindernevendienst, heb stukken geschreven over avondmaalscatechese. En ik ben heel graag bezig met mensen."

Struikelblok

De reorganisatie begint al vruchten af te werpen. Een van de opvallendste zaken: na jaren van neergang neemt de laatste tijd het ledental weer toe. "Een paar jaar geleden telden we iets meer dan 4700 leden, nu zitten we op ruim 5100. Door de naamswijziging kloppen nu ook hervormde vrouwengroepen bij ons aan. De hervormde landelijke koepel is opgeheven, maar plaatselijk zijn er nog hervormde vrouwengroepen actief. Die vinden het toch prettig aangesloten te zijn bij een landelijke organisatie. Ze ontvangen bijvoorbeeld ons blad en werkmateriaal. Voor velen was het woord gereformeerd nog een struikelblok. Nu we verder gaan als PVO is dat bezwaar weggenomen."
Voor de jubileumdag op 2 oktober loopt het ook aardig storm. Ruim 600 vrouwen hebben zich inmiddels aangemeld. "Ik denk dat voor veel vrouwen de emotie meespeelt dat het toch de laatste landelijk ontmoetingsdag onder gereformeerde vlag is. En veel vrouwen willen natuurlijk ook de feestelijke geboorte meemaken van de PVO."
Van Weeghel-de Boer ziet de toekomst optimistisch maar reëel tegemoet. "Door de reorganisaties hebben we weer een gezonde vereniging. Maar of de PVO haar zeventigste verjaardag ooit viert? Ik hoop in ieder geval dat we nog jaren doorgaan. Zelf heb ik er ook nog zin aan het roer te staan. Ik ben gezond en bruis van energie. Maar of ik nog lang doorga? Dat bekijk ik per jaar."

Theo Klein

De Gereformeerde Vrouwenbond (GVB) bestaat officieel 13 november 70 jaar. Het jubileum is 2 oktober in de Kruiskerk te Nijkerk. Tweede Kamerlid Kathleen Ferrier spreekt er over 'Armoede, de angel in onze rijkdom'. Het middagprogramma wordt verzorgd door Kees van der Zwaard, theoloog, schrijver en theatermaker. De naamswijziging wordt gesymboliseerd door het opvouwen van de GVB-vlag en presentatie van het nieuwe logo en een antependium.